

1 EN 2 KRONIEKEN

Kern

1 en 2 Kronieken beschrijven de koningentijd, net als 1 en 2 Samuel en 1 en 2 Koningen. Veel overlap, maar ook nieuwe dingen. De Griekse benaming voor Kronieken is paraleipomena. Dat betekent 'wat nog is blijven liggen'. Kronieken concentreert zich sterk op David, waarbij vooral één aspect belicht wordt. Namelijk alle voorbereidingen die hij treft voor de tempeldienst. David ziet al in dat de priester, de cultus, belangrijk is.

Opbouw

In het begin van 1 Kronieken staan 9 hoofdstukken geslachtsregisters. Deze gaan over Juda, dat terugkeert uit de ballingschap (78 verzen). Binnen Juda krijgt David bijzondere aandacht (24 verzen). Daarna gaat het over Levi (81 verzen). God gaat na de ballingschap verder met Levi, met de priesters.

Na deze geslachtsregisters lezen we over David. Hij mag de tempel zelf niet bouwen. Maar hij denkt bij zichzelf: 'Mijn zoon Salomo is nog jong en onervaren, en de tempel die voor de HEER zal worden gebouwd moet zo groots en indrukwekkend worden dat hij over de hele wereld geroemd en bewonderd wordt. Laat ik daarom vast voorbereidingen treffen.' (1 Kron. 22:5)

Hij legt grote voorraden van allerlei bouwmaterialen aan. Ook stelt hij priesters, zangers, poortwachters, schatmeesters en opzichters aan. David zet een strakke organisatie neer, waarop Salomo kan voortborduren.

In 2 Kronieken worden Salomo's voorbereidingen voor de bouw van de tempel beschreven, alsook de bouw en de inwijding van de tempel. En lezen we over de koningen van Juda na Salomo. Zij worden getoetst op hun trouw aan God, op hun hart voor de cultus.

Kerntekst

De Kronieken zijn geschreven na de ballingschap. Er is dan weinig meer over van Israel, alleen nog de stammen Juda en Benjamin. Wat nu? Dan komen 'alle koninkrijken van de aarde' weer in beeld. Het is God niet alleen om Israel te doen. Ook is er na de ballingschap geen koning meer. Wat nu? Dan worden de priester en de tempel belangrijk.

We zien deze beide aspecten terug in de laatste twee verzen van Kronieken:

In het eerste regeringsjaar van Cyrus, de koning van Perzië, ging in vervulling wat de HEER Jeremia had laten aankondigen. Hij zette de koning ertoe aan om in zijn hele koninkrijk mondeling en ook schriftelijk het volgende besluit bekend te laten maken: 'Dit zegt Cyrus, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEER, de God van de hemel, mij gegeven. Hij heeft mij opgedragen om voor Hem een tempel te bouwen in Jeruzalem, een stad in Juda. Laten al diegenen onder u die tot zijn volk behoren, zich verzekerd weten van de hulp van de HEER, hun God, en daarheen gaan.' (2 Kronieken 36:22-23 = Ezra 1:1,2) Bijzonder, een koning die God niet kent, spreekt wel in zijn naam.

Lijnen

Het eerste woord in Kronieken is 'Adam', alsof God wil zeggen 'we gaan weer even opnieuw beginnen'. In het laatste vers van Kronieken gaat het over 'alle koninkrijken'. Zo zien we in Kronieken dus de zandloper uit Genesis in het klein, met David in het midden.

Als David, als de koning, wegvalt, breekt dan de zandloper? Nee, David heeft iets neergezet. Na de trits profeet – koning – profeet, die we in de boeken Samuel en Koningen hebben gezien, komt er in Kronieken nog een doorschuiving, de priester komt in beeld.

Het priesterschap overleeft het koningschap en gaat ook dieper, is waardevoller:

<u>koning</u> :	macht	regering	kwetsbaar	hard
<u>priester</u> :	gezag	verzoening	bestendig	zacht

David, de koning, staat er garant voor dat de priester komt, met zijn verzoening. Zo schept David ruimte voor Jezus, die Koning en Priester is, waarbij zijn koningschap in dienst staat van zijn priesterschap. Dat is een prachtige erfenis van David. En dat vertellen de boeken Kronieken.

Uitgelicht

Vrijwillige bijdrage

Wanneer David het volk vraagt om een vrijwillige gave voor de tempelbouw en het volk daarop hun goud, zilver, edelstenen voor het huis van de HEER geven, dankt David met het volk God met de woorden 'Alles is van U afkomstig, en wat wij U schenken komt uit uw hand'. (1 Kron. 29:14)

God lof zingen

'Zodra het geluid van de trompetten, cimbalen en andere instrumenten opklonk en de zangers de lofzang aanhieven: 'De HEER is goed, eeuwig duurt zijn trouw,' vulde de tempel, het huis van de HEER, zich met een wolk.' (2 Kron. 5:13)

De Heer landt op de lofzangen van Israel. Soms is het wel gepast om 'Heer, U bent welkom' te zingen.

'In overleg met het volk wees koning Josafat zangers aan om de lof van de HEER te zingen. Zij trokken voor de bewapende legermacht uit, de heilige glorie prijzend met de woorden: 'Loof de HEER, eeuwig duurt zijn trouw.' Zodra zij jubelend hun lofzang aanhieven, zorgde de HEER ervoor dat de Ammonieten en Moabieten en de bewoners van het Seirgebergte, die Juda wilden aanvallen, vanuit verdeckte stellingen werden belaagd, en zo werden ze verslagen. De Ammonieten en Moabieten raakten slaags met de bewoners van het Seirgebergte en doodden hen tot de laatste man. En nadat ze met de bewoners van Seir hadden afgerekend, stortten ze zich op elkaar.' (2 Kron. 20:21-23)

De zangers zingen de vijand om ver. Het leger van Israel hoeft niets meer te doen.

Opgemerkt

Geschiedvervalsing?

Is er sprake van geschiedvervalsing wanneer we Kronieken vergelijken met Samuel en Koningen? Nee, de geschiedenis wordt in Kronieken vanuit een andere invalshoek beschreven. Wat heeft David en wat heeft Salomo betekend voor de dienst aan de Heer?

In dat licht zijn bijv. de geschiedenissen van Batseba en van Absalom en de afgodendienst van Salomo niet interessant.

Zie ook de verschillen in de volgende teksten:

2 Sam. 5:20,21: 'Daar versloeg hij hen, en sprak de woorden: 'De HEER is voor mij door de vijandelijke linies gebroken zoals plotseling opkomend water zich een baan breekt.' Daarom wordt die plaats Baäl-Perasim genoemd. De godenbeelden die door de Filistijnen waren achtergelaten, werden door David en zijn soldaten meegenomen.'

1 Kron. 14:11,12: 'Ze trokken op naar Baäl-Perasim. Daar versloeg David hen, en hij sprak de woorden: 'God is door mijn toedoen door de vijandelijke linies gebroken zoals plotseling opkomend water zich een baan breekt.' Daarom wordt die plaats Baäl-Perasim genoemd. De godenbeelden die door de Filistijnen waren achtergelaten, werden op bevel van David verbrand.'

Beeld

